

פְּרֻשֶׁת בְּהַר | תשע"ה

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשַׁמֵּר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלוּיוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמַּד

יִצְחָק אֶרְיָאָר ע"ה בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכֵנֵת ע"ן חַמַּד - אֲבִשְׂרַת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת בְּהַר - שְׁמִיטָה

"וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת שְׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ"

(ויקרא כה, ד)

וידועים דברי רבי משה חיים לוצאטו (הרמח"ל זצ"ל) בספר מסילת ישרים (פרק א), שהאריך לבאר, שתכלית בריאת האדם בעולם הזה הוא, כדי להגיע לחיי העולם הבא. וכתב, ששום בעל שכל לא יוכל להאמין שתכלית בריאת האדם הוא למצבו בעולם הזה, כי חיי האדם ושמחתו בזה העולם מועטים, וכמה מיני צער וחולאים ומכאובים וטרדות, ואחר כל זאת- המוות. אחד מיני אלף לא ימצא, שירבה העולם לו הנאות ושלוה אמיתית. וגם זה המצליח אילו יגיע לגיל מאה, כבר עבר ובטל מן העולם.

והוסיף על דבריו בספר 'חיי עולם' וזה לשונו: והמתבונן באמת יראה בעצמו שרוב ימי חייו הם בצער ומכאובים שונים ומשונים אם בחולי הגוף. ורוב בני אדם מתייסרים וסובלים ממחסור בפרנסה או עומס החובות, והעשירים הלא מרבה נכסים מרבה דאגה. וכן הקנאה אוכלתו והחרטה מנקרתו, ופעם השעמום, ופעם התאוה, שמתאוה דווקא למה שאין בידו להשיג והפחד אודות העתיד וכו', והתשובה האמתית היא, מפני שכל חיי עולם הזה אינו אלא מעבר ופרוודור לחיי הנצח, אשר אין ערוך אליו.

והדבוק בהשם יתברך ובתורתו הקדושה, יקבל באהבה כל פגעי הזמן, יהיו מה שיהיו בידועו כי השם יתברך איתו, וכל דעביד רחמנא לטב עביד.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

אחד מטעמי מצוות השמיטה כותב אברבנאל, שהיא להזכיר לאדם, שימיו בעולם הזה הם שבעים שנה, ויזהר שלא יאבד את זמנו בהבל וריק, כי אבדת הזמן גרועה יותר מאבדת כל הנכסים והממונות שיש לאדם, שהרי ימי האדם וחיייו הם כדי להשיג שלמות בעבודת ה', כמו שאמרו רבותינו במשנה: "יָפֶה שְׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבֻּעַה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא".

ולכן אמר רבי מאיר: "הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה", וכדי שיהיה זה לנגד האדם תמיד, ראתה החכמה האלוקית להעירו במצותיו על קוצר ימיו ומספר שנותיו, ומפני זה נכתב בתורה, שברא היוצר את עולמו במספר שבעת ימים, כדי שהחי יתן אל לבו שימי שנותיו הם שבעים שנה, ולא יוציא אותם לריק, אלא במעשים נבחרים במעשה בוראם, ואז ביום השביעי ינוח וישבות בעולם הנשמות.

ולזכר זה באו שבעיות רבות בתורה, בימי החופה שבעה ימים, ובשמירת טומאה נדה ז' ימים, ובטהרת המצורע, ובשבעת ימי אבלות, וכן שבעת ימי חג הפסח, ובשבעת ימי חג הסוכות, וימי ספירת העומר שבעה שבועות. כולם כדי שנזכור שימי שנותיו של האדם שבעים שנה. ומפני זה ציווה ה' יתברך במצות השמיטה ובמצוות היובל שהיא השמיטה, שש שנים לעבוד את האדמה ובשנה השביעית שבת שבתון. ע"ש.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי שולמית ומרדכי דויטש וב"ב מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואיחויים יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסירר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה ניט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליטט רונית בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רוחמה יפית בת ג'ינה אוחן בן נעמי ענת נעה בת מזל טוב

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סליבה עינת בת רחל ברכה רונית בת סבריה רחל עם ישראל

09/05/2015		כ' אייר תשע"ה	
פרשת בהר			
הפטרה: "ויאמר ירמיהו"- שמואל א כ'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:53	20:01	18:49	
20:50	19:59	19:07	ת"א
20:54	20:02	19:09	חיפה
20:51	20:00	19:07	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן כוכבה ז"ל	העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"ג ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

? **איפה:** כאשר אדם מגיע לאולם או מבקש להתארח בבית-מלון על מה עליו להקפיד?

! **תשובה:** להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

אסור להיכנס לחדר, שהותקן בו מנגנון חשמלי, שמדליק אור או מזגן בעת שנכנסים אליו. בעיה זו מצויה בחדרים ובחדרי שירותים שבבתי מלון, ועל המתארחים לדאוג, שינתקו לפני השבת מערכות אלו.

מי שלא נטרל מערכות אוטומטיות הנזכרים, יבקש מגוי שיפתח עבורו את חדר המלון, וישהה עמו מעט, וייהנה הגוי מהאור והמזגן, וממילא יהיה מותר אחר כך ליהודי גם להיכנס.

כאשר הוא נמצא בתוך החדר או השירותים ויודע, שכאשר יצא יגרום לכיבוי האור או המזגן, אם יוכל בנקל להמתין עד צאת השבת, עדיף להמתין. אם ההמתנה גורמת לו צער, מותר לו לצאת מהחדר או מהשירותים. **הערה:** היות ומגמת הכיבוי לחסוך לבעלים הוצאות חשמל, וליוצא מן החדר לא אכפת בזה, והוי פסיק רישא דלא ניחא ליה באיסור דרבנן.

אולם לא יוכל לשוב לחדר לאחר מכן, מפני שוב הדלקת האור או המזגן, ומותר לבקש מן הגוי לנתק מערכת הדלקה זו. **מקורות:** ראה בספר אורחות שבת (פכ"ו הכ"ח הערה מא), ילקוט יוסף ח"ג (עמוד נה- נו).

מותר לחמם במיקרוגל הנמצא בחדר המלון, כאשר האוכל עטוף היטב כגון, תבניות חד פעמיות סגורות. וכן כאשר מחמם בתנור מותר באופן שהמאכל מכוסה היטב בנייר כסף.

מותר להשתמש בכיריים של מלון, אך ראוי להניח קודם לכן נייר כסף, ורק לאחר מכן לתת עליו את הקדירה. הערה: כיוון שאינו אלא ספק שמא בשלו מאכל שאינו כשר ושמן נשפך על הכיריים. וש"ר שכ"כ בשו"ת מלמדך להועיל ח"א (עמוד קכח).

לְאֵן נְעָלִים הָאֲרָבָה

סיפר הרה"ח ר' יהודה לייב שטיינמץ שליט"א מוותיקי מושב קוממיות ושנים רבות שימש כ'מזכיר המושב' ויד ימינם של רבני המושב הגה"צ רבי בנימין מנדלזון זצ"ל, שהיה מחזק את ידי שומרי השביעית ודרש את קיומו ללא שום פשרות, והמשיך את דרכו בנו הגה"צ רבי מנחם מנדל זצ"ל, ויבלחט"א הרב שליט"א. את סיפורו המופלא סיפר בשבת התאחדות של תלמידי 'מכינה לישיבה קטנה באבוב' בני-ברק, במושב קוממיות. ומעשה שהיה- כך היה:

"שנים רבות הייתי מזכיר המושב, ומפעם לפעם הייתי צריך לבוא לפגישות במשרדי הממשלה שממונים על המושבים, באחד הפעמים שבאתי לפגישה הייתי צריך להמתין בחדר ההמתנה יחד עם עוד מזכירים של מושבים רבים אחרים שרובם ככולם מושבים ל"ע חילונים, שהבורא יחזיר את כולם בתשובה שלמה".

"פתע פנה אליי אדם, שהיה חבוש בכיפה גדולה העוטה על ראשו, התברר שהוא מזכיר של המושב 'נוב' שברמת הגולן. הוא פנה אליי ואמר: 'לפי ראות פניך, נראה שאתה המזכיר של מושב קוממיות! האם אני צודק?!'. השבתי לו, שאכן הוא לא טעה ואני המזכיר".

"אני רוצה לספר לך משהו!", אמר וסיפר בפני כל הממתינים בתור את סיפורו, "שם משפחתי 'מושקוביץ'. אני יליד המושב הגובל עם מושב קוממיות, מושב ששם נמצאים אנשים שעדיין לא זכו לאור הגדול וחלקם לצערי אינם שומרי תורה ומצוות. אף אבי היה כזה. בוקר אחד העיר אותי אבי ואמר לי: 'היום אתה לא הולך לבית הספר'.

"הייתי מופתע, שכן בתור ילד מי רוצה ללכת לבית-הספר?! אבל, שזה יבוא מהצד של הוריי? שאלתי אותו: "מדוע?", ואבי ענה לי: "לצערי הרב, הגיעו למושב נחילי ארבה, שברגע זה אוכלים את כל התבואה בשדות, וחייבים לעשות הכול בכדי לגרש אותם לפני שהם לא ישאירו שריד ופליט מהתבואה".

"שאלתי את אבי, כיצד ניתן לסלק את הארבה, והוא השיב שדופקים עם מקל על 'פח' בכוח רב, והרעש הזה מבריא את הארבה. "היום, אתה מצטרף למאמץ לגירוש הארבה. עליך לצאת לשדה ותקיש כל היום על הפח. אין ברירה, היום אי אפשר ללכת לבית הספר!" נו, אני מעדיף ללמוד מאשר להתעייף עם מקל ופח. אבל מה לעשות?! בלית ברירה שמעתי בקול אבי ויצאתי לשדה לנסות להילחם בארבה".

"לפתע אני מרים את ראשי, ואני רואה כי במושב השכן 'מושב קוממיות' אין זכר לארבה, שאלתי את אבי: "מדוע בקוממיות אין ארבה כמו שאצלנו, מדוע אנחנו לא מגרשים את הארבה, כפי שהם עושים?!", ענה לי אבי בפשטות: "טוב, הם שומרים על השמיטה, ולכן אין להם ארבה!". לא הבנתי בדיוק, מה זה אומר אבל הבנתי, שאם מקיימים את מצוות הבורא ושומרים על השמיטה הרי זה שומר מהמזיקים". סיים הרב שטיינמץ, "כל האנשים שהיו בחדר ההמתנה שמעו את סיפורו ושתקו, והיה שם קידוש ה' גדול מאוד!".

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב- email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	פניני עין חמד פרשת בהר כ' אייר תשע"ה גיליון 532	

הרב הצדיק מרדכי טברסקי זצ"ל המכונה 'המגיד מצ'רנוביל' - נולד בשנת ה'תק"ל (1770). האדמו"ר השני מצ'רנוביל. כשחייבה הממשלה הרוסית את נתיניה לכנות את עצמם בשם משפחה, בחר רבינו את השם טברסקי, על שם העיר טבריה, בה התיישבו תלמידי המגיד ממעזריטש. אמר הרה"ק מרוז'ין זיע"א על רבינו (שהיה דודו), כי תיבת 'מרדכי' נוטריקון: **מ'גלה ר'זין ד'אורייתא כ'בר י'וחאי**. (ההילולא של הרה"ק מצ'רנוביל הוא כ' אייר, ל"ה בעומר, יומים לאחר הילולת הרשב"י, וכידוע שתוך ג' ימים להילולת הצדיק עדיין קיימת הארת בעל ההילולא, והוא פלאי).

רבים שיחרו את פני רבינו. לאחר פטירת אביו בשנת ה'תקנ"ח (1798) מילא את מקומו, אלפי חסידים נהרו לבית מדרשו בצ'רנוביל (שאוקראינה). **בעל רוח-הקודש. גאון בנגלה ובנסתר. רבים פנו אליו ונושעו. כל שמונת בניו כיהנו כאדמו"רים ברחבי אוקראינה, והיו מהבולטים בהפצת תורת החסידות באותה תקופה** ומהם יצאו כמה ענפי חסידות המונים כיום אלפי חסידים, בהם סקווירא, צ'רנוביל מרחמסטריווקא. נפטר ב- כ' באייר ה'תקצ"ז (1837). ציונו בפאתי הכפר אנטיווקה ליד קייב. הצדיק בחר בעודו בחיים את מקום קבורתו באמרו ששם אין כנסיות, וכך קול הפעמונים לא יפריע למנוחתו. חי כ-67 שנים.

סבא: ר' צבי (מצד אביו). אביו: ר' מנחם נחום מצ'רנוביל (מתלמידי הבעל שם טוב והמגיד ממזריטש ובעל ספר "מאור עיניים"). **אמו:** מרת שרה. **נשותיו:** מרת שרה (זיווג ראשון- בתו של רבי אהרן הגדול מקרלין, נישא בשנת ה'תקמ"ג). מרת פייגא (זיווג שני- בתו של רבי דוד לייקעס תלמידו של הבש"ט).

ילדיו מזיווג ראשון: ר' אהרן מצ'רנוביל, ר' משה מקורסצ'וב, ר' יעקב ישראל מצ'רקס, מרת מלכה (נישאה לר' יחיאל מיכל מדרוהוביטש, בנו של ר' יצחק מיאמפולה).

ילדיו מזיווג שני: ר' מנחם נחום ממקארוב, ר' אברהם מטריסק, ר' דוד מטולנא,

ר' יצחק מסקוירא, ר' יוחנן מרחמסטריווקא, מרת חנה חיה (נישאה לר' דוד הורודצקי, נכדו של ר' דוד לייקיס). מרת שיינדל (נישאה לר' דוב בער פרידמן מליווא- בנו של הרוז'ניר). **מתלמידיו:** ר' ישראל דב בער מווילדניק, ר' אברהם דב אוירבך מאבריתש (ה'בת עין), ר' ישראל יוסף גינזבורג מדויד הורודוק. **מספריו:** יליקוטי תורה השלם

● יפר כ"ק הגה"צ רבי יהודה מסטיטשין זצ"ל: רבינו זיע"א היה נוהג לבקש מאנשיו הרבה כסף, שהיה נקרא 'אויסביטן', וגם היה אצלו עסק גדול למנות את הכסף שקיבל. ומנהגו היה שקיבל אנשים בפרטיות, ואחר זמן היה עושה הפסק בקבלת קהל, וסגר הדלת, ואח"כ פתח והיה מקבל עוד אנשים ושוב סגר, וכך חזר הדבר כמה וכמה פעמים. והחסידים היו אומרים, שבזמן שהמגיד יושב סגור בחדרו, הוא עוסק בעניינים גדולים.

פעם היה באיזה מקום, והיה שם מתנגד, אשר שמע מפי החסידים שבחצות הלילה נכנסות אל המגיד נשמות לבקש את תיקונן. החליט המתנגד להתחבא בארון בחדר המגיד עד לשעת חצות, ואז יוכל להכחיש את החסידים על פניהם. הוא נכנס לתוך הארון והסתגר בו כל השעות, שבהן קיבל המגיד את חסידיו. המגיד ידע ברוח קדשו, שהמתנגד מטה אזנו לנאמר, וכאשר המשמש נכנס והודיע, שבחוץ ממתנות נשים רבות ומבקשות להיכנס שאל הרבי בקול: 'האם הן עשירות או עניות?' שאל המשמש: 'מניין לי לדעת'.

אמר הרה"ק: 'תסתכל על הצעפים שלהן, ותראה אם הם ממשי או מצמר'. המתנגד שמח, שיש לו כבר מה להקשות וללגלג, והנה ראה, שהגבאי סגר הדלת, והרבי מתחיל למנות את הכסף שצבר, ומסדרו שם עם הגבאי, ושח הרבי עם הגבאי, איך שצבר היום כסף הרבה, אח"כ פתח שוב וקיבל עוד אנשים, ושוב נסגרה הדלת. ויהיה כאשר סימו כל האנשים להיכנס לרב המגיד, והדלת נסגרה, שמע המתנגד שהוא במקום מחבואו, איך שנכנסו כמה נשמות והחלו לדבר עם הרבי, והמתנגד הכיר את קולם, שהם היו אנשים מעירו, שכבר נעדרו מן העולם, ובאו לבקש את תיקונן, והוא נתמלא פחד. ושמע איך שהצדיק משיב לנשמת גבר, שאין בידו להושיעו, יען שמעולם לא נתן לו הלה פרוטה אחת.

שאלה הנשמה בכייה: 'ומהי תקנתך?' א"ל המגיד: 'בבית החיים שוכן לידך אדם, שנתן לי פעם חמש פרוטות, אם הוא יוותר למענך על זכות פרוטה אחת אוכל לעזור לך, לך ואמרי לו, שאני שלחתיך'. טענה הנשמה: 'אולי לא יאמין לי אותו יהודי'. קם הרה"ק ממקומו, ניגש אל הארון ודפק על הדלת וקרא: 'יעקיל, צא החוצה ולך עם הנשמה לבית העלמין, ותאמר שם בשמי, שאני ביקשתי למסור חלק מהפדיון לטובת הנשמה הזו', יצא הלה מהארון ורעד מפחד ללכת בלילה לאחר חצות בליווי נשמה לבית העלמין. אמר לו המגיד: 'אל תירא, קח את מקלי ולך לבית העלמין בשמי'. (החכמה מאין – סטוטשין וכן מופיע בגרסה דומה מפייהם ומפי כתבם, עמ' ל"ו, בשם הגה"צ ר' מרדכי זילבער שליט"א מסטיטשין)

בשמחת נישואיו של הרה"ק רבי יעקב ישראל מטשערקאס זי"ע (עם בתו של הרה"ק רבי דובער מליובאוויטש זי"ע), היה כ"ק אדמו"ר מהר"ש (רבי שמואל מליובאוויטש) תינוק קטן, ובהיותם שם נעשה חולה מאוד, ובאה אמו - הרבנית של כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק' ואמרה לו, שהיא רוצה לילך אצל רבינו לבקש ממנו ברכה עבור התינוק. ואמר לה הצמח צדק "אם את רוצה לילך, תלכי".

הרבנית הלכה אצלו, וקיבלה בכבוד גדול, וברך אותה ואת התינוק. **באותה עת עמדה לפניו קערה עם מרק, ואמר לרבנית, שיתנו לתינוק שתית כפות משיירי מאכלו, ואז הוא יבריא,** ואמר עוד "הייתי הולך בעצמי, אך מחמת שהנני זקן וחלוש, אין בכוחי לילך, לכך אשלח את בני רבי אהרן והוא יהיה, כמו שאני בעצמי הייתי הלך ונותן לתינוק". ואכן רבי אהרן הלך וראה את התינוק, ונתן לו מהמרק, והבריא בעזרתו ית"ש.

● פעם פקדה את העיירה צ'רנוביל סופת שלגים ורעמים קשה, מיד באו עשירי העיר לפני הרה"ק רבי מרדכי זצ"ל מצ'רנוביל והתחננו על נפשם, באומרם שאם חלילה לא תפסק סופת השלגים, יישארו אביונים חסרי כול. אמר להם הרבי, שאם ימציאו לידי סכום זה וזה (וזאת כדי לפרנס צדיקים נסתרים), ייסע מחוץ לעיר והכל ייפסק. נתנו לו העשירים כאשר דרש, והוא עלה על העגלה ונסע מחוץ לעיר, שם פתח בנעימה ואמר את הפסוק (שמות ט', כ"ט) **'כִּצְאֵתִי אֶת הָעִיר אֲפָרֶשׁ אֶת כָּפִי אֶל הַהַקְלֹת יַחְדָּלֶנּוּ** וכו', **באותו רגע התבהרו השמים, והשלגים פסקו.** (הג"ר נח גד וויינטרויב זצ"ל, בישישים חכמה)

מִצּוֹת הַשְּׁמִיטָה

כיום אנו שומעים על יותר ויותר חקלאים השומרים שמיטה כהלכתה. אין זה פשוט כלל ועיקר במיוחד, כאשר מדובר בפרנסתו ובייחוד כשמדובר בפרק זמן ארוך כשנה. **צריכים לשאוב ביטחון עז בבורא עולם!** אולם כיום הניסיון הוא כאין וכאפס לעומת הניסיונות שהיו לפני כ-65 שנים! **מעבר לעובדה, שהיו אלו שנות רעב וצנע, לא הייתה הפרנסה בשפע כלל ועיקר, והחשש היה גם לגבי הילדים הרכים שצריכים להתפתח, וממה יתקיימו במשך שנה שלמה?! מי יערוב לבריאותם התקינה של ילדים אלו?!** להלן הסיפור על המושב קוממיות מפי אחד האנשים ממנו ניתן ללמוד על אותם ניסיונות, שהיה עליהם לעבור, ובייחוד באותם הניסים שזכו לראות ע"י מי שאמר והיה העולם:

בשנת ה'תש"י (1949) הצטרפתי לקבוצה של כשלושים צעירים חרדים, ויחדיו הקימונו את המושב קוממיות בדרום הארץ. בתקופה הראשונה גרנו באוהלים באמצע השימון. במרחק של קילומטרים מאתנו שכנו קיבוצים של 'השומר-הצעיר' - גת, גלאון ונגבה. עם מייסדי המושב נמנה גם רבו הראשון, הגאון רבי בנימין מנדלסון זצ"ל, שעלה ארצה מפולין ושימש קודם לכן רבו של כפר-אטא. לפרנסתנו עבדו מקצת האנשים בקיבוץ גת, שהיה הקרוב ביותר אלינו, בעבודות כפיים שונות. אחרים עבדו בחקלאות. זרענו חיטה, שעורה, שיבולת-שועל, קטניות ועוד. את היבול, שצמח בכחמשת-אלפים הדונמים, שהועמדו לרשותנו, מכרנו למאפיות ולבתי-חרושת. אני, שהייתי אז רווק צעיר, עבדתי על טרקטור בשדות. קווי מים עדיין לא היו אז ביישוב, ועל-כן נאלצנו להסתפק בגידול של שדות פלחה. אחת לכמה ימים היינו נוסעים לקיבוץ נגבה, ששכן במרחק של כעשרים ק"מ, ומביאים משם מכלית מים לשתייה.

השנה השנייה, ה'תשי"א (1950), הייתה שנת שמיטה, והשבתנו את כל עבודות החקלאות. באותם ימים היינו מהיישובים הבודדים בכל הארץ שקיימו את מצוות השמיטה כהלכתה - הלכה למעשה (וזאת למרות שבאותו זמן הייתה שנת צנע). במהלך השנה הזאת הושלמה בנייתם של חלק מבתי-הקבע במושב, והמקום הלך והתפתח. אט-אט הצטרפו אליו עוד ועוד משפחות וצעירים רווקים, עד שבסוף השנה כבר מנה היישוב כשמונים נפש. שנת השמיטה עמדה להסתיים, וכעת ביקשנו לחדש את מפעל החקלאות. היינו זקוקים לזרעי חיטה מהשנה השישית, כלומר, מהשנה שקדמה לשמיטה, כדי שנוכל לזרעם. יצאנו לחפש בקיבוצים הקרובים לנו והרחוקים מאתנו זרעים טובים מהשנה השישית, והעלינו חרס בידינו. (מעניין לציין כי הרופא, שבדק את הילדים במושב בשנת השמיטה אמר שמצב בריאותם טוב יותר מאשר הילדים בשאר הקיבוצים, ששם לא שמרו על השמיטה ואילו לאחר שנת השמיטה מצב בריאות הילדים של המושב היה זהה לשאר הילדים מהקיבוצים הסמוכים).

כל מה שהצלחנו למצוא, היה חיטים ישנות ומתולעות, שמסיבה לא-ברורה נותרו במחסניו של קיבוץ גת. שכן אסור היה להשתמש בחיטים, שצמחו משנה השביעית מהמושבים הסמוכים. שום חקלאי שפוי בעולם לא יזרע חיטה מתולעת, אם הוא באמת מצפה, שיצמח ממנה משהו. זו הסיבה שהקיבוצניקים מגת פרצו בצחוק רם ומתגלגל, כאשר ראו שאנחנו מגלים התעניינות בחיטה הישנה והמתולעת שנותרה במחסניהם. "אם אתם רוצים, אתם יכולים לקחת כל מה שיש כאן, בלי כל תשלום", אמרו בלעג. התייעצנו עם הרב מנדלסון, והוא השיב לנו במילים הבאות: **"מי שאמר לחיטה שתצמח מזרעים טובים, יאמר לה שתצמח גם מגרעינים מתולעים ומחוררים של שיירי חיטה ישנה"**.

באין לפנינו כל ברירה אחרת, העמסנו על טרקטור את החיטה המתולעת, שנתנו לנו הקיבוצניקים חינם אין-כסף, וחזרנו לקוממיות. את האדמה התחלנו לעבד רק לאחר ראש-השנה, ואילו את מלאכת הזריעה עצמה התחלנו בחודש מרחשוון, חודשיים-שלושה אחרי שכל החקלאים האחרים כבר סיימו אותה. **באותה שנה התעכב הגשם הראשון. החקלאים מהקיבוצים והמושבים האחרים, ציפו לו, כמובן, בכיליון עיניים, אך הוא התמהמה.**

והנה, למחרת היום, שבו סיימנו לזרוע את החיטה המתולעת על-פני כאלף הדונמים, שהוקצו לכך, נפתחו ארובות השמים וגשמי ברכה החלו ניתכים ארצה. הימים הבאים היו לנו ימי מתח וציפייה, אך גם ימים של התחזקות באמונה וביטחון בה! **לא חלף זמן רב עד אשר יד ה' התגלתה לעין-כול - שדות החיטה, שנזרעו חודשים אחדים לפני רדת הגשם הראשון, העלו יבול דל ועלוב, ואילו שדותיו של מושב קוממיות, שנזרעו חיטה ישנה ומחוררת ובאיחור רב, החלו להניב יבול רב ומשובח, עפ"י כל קנה-מידה.**

חיש-מהר פשט הסיפור בכל הסביבה, וחקלאים מן הקיבוצים השונים באו כדי לראות במו-עיניהם את הפלא הבלתי-ייאמן. ההפתעה באה לאחר ביקורם של חקלאים מקיבוץ גת. כשראו את היבול הרב והמשובח העולה כפורח בשדותינו, החליטו לחזור בהם מנדיבות-ליבם ולתבוע מאתנו תשלום על החיטה המתולעת שהעניקו לנו, בחינם ובלעג, אך לפני זמן קצר.

שיא האבסורד היה כאשר החליטו לתבוע אותנו ל... דין-תורה אצל הרב מנדלסון עצמו. היה ברור להם שבבית-משפט אזרחי אין להם צל של סיכוי לקבל ולו אגורה שחוקה אחת (שכן לאחר שנתנו במתנה את החיטים המתולעות-מה יש להם לבקש תשלום על כך?! באיזה חוצפה ניתן עכשיו לבקש על כך תשלום?!). ואמנם, הרב מנדלסון פסק, כי עלינו לשלם בעבור החיטה שקיבלנו, מאחר שהקיבוצניקים נתנו לנו אותה בהנחה, שהיא אינה ראויה לזריעה, ועתה התברר, שזו הייתה חיטה טובה ובעלת-ערך. מובן שכך נהגנו. בין כך ובין כך, הסיפור כולו גרם קידוש שם שמים בל-יתואר, והכול יכלו לראות במו-עיניהם את התממשות הבטחת ה' לשומרי השמיטה - **"וְצִוִּיתִי אֶת בְּרִכְתִּי לָכֶם"** (ויקרא כה, כא).

<p>הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
---	---	--	---	--